

Cser Ferenc (Queanbeyan/Au): **A tudás népe**

Regékből ismerjük, hogy a Földön léteztek emberek, akikre az volt a jellemző, hogy tudtak. A *tudás népeként* váltak ismertté.

Manapság sokan, az ezotéria bűvöletében elalélva gondolnak vissza azokra az emberekre és diccsel említik, hogy micsoda ismeretek birtokában lehetett a regebeli tudás népe – akiknek a hatalmas tudása azóta elveszett. Vágyakozva sóvárognak az elveszett tudás után, gondolván, hogy annak birtokában az egész Földet uralhatnák.

Ha....

Miért érdemelhették ki azok az emberek a *tudás népe* jelzőt? Mit tudhattak, amit a környezetük csodálhatott – és nem tudhatott, fel nem foghatott? Ezzel kapcsolatban azt is meg szokás lebegtetni, hogy azok bizony idegen civilizáció emberei lehettek itt a Földön – aztán eltűntek.

A Kárpát-medence őslakóit is a *tudás népeként* ismerik. Mitől lehettek ők a tudás népe? A régészet leletei segítenek ennek megválaszolásában.

A legrégebbi emberi tevékenység nyomát az Ukrajna nyugati részén, Kárpátalján található Királyháza (Korolevo) régészeti lelőhelyen feltárt kőeszközök jelentik, és az azokat körülvevő üledékes kőzetrétegek kormeghatározása alapján mintegy 1,4 millió évesek. A pattintott kőeszközök, amelyek az úgynevezett olduvai kultúrára jellemzőek, vulkanikus kőzetből készült, nagyon egyszerű szerszámok az emberi technológia hajnalából.

Hogyan kell ilyen eszközöket létrehozni és mi célra kellenek ezek az eszközök?

Tudás? Igen.

A Kárpát-medence legutóbbi jégkorszak eleji népe a *homo neanderthalis* volt. Itt történt meg a keletről ide érkezők és az itteni őslakosok keveredése, a *homo neanderthalis* felváltotta a *homo sapiens*, azaz a »bölcs, a gondolkodó ember«.

Felváltotta, vagy összeolvadtak? A mai genetikai eredmények ez utóbbit igazolják és így a *homo neanderthalis* már *homo sapiens neanderthalis*, amivel szemben a modern embert immár *homo sapiens sapiens* névvel illetik.

A modern ember faja tehát a *homo sapiens*. Legalábbis a régészet, a történelem- és élettan tudománya ide sorolja, ezzel a faj-névvvel illeti.

A latin szavak jelentése: *homo*: ember, emberszabású, *sapiens*: gondolkodó, értelmes, bölcs.

Jellemzését azzal érdekelte ki, hogy a kőkorszakok során elődjével, a *homo erectusszal* szemben már társadalmat alakított, társadalomban élt. Ez azt jelenti, hogy már nem csak mechanikusan cselekedett, hanem tevékenységére a megfontoltság, a logikus gondolkodás, a cselekvés megtervezése volt jellemző. Ez különösen a Föld északibb területein való életet tett számára lehetővé, ahol csoportokban, együttesen nagy vadakra is vadászott – olyanokra, mint a medve, a mamut, a rénszarvas, vagy még a mai lőfegyverek birtokában is nehezen elejthető kőszáli kecske.

És mindezekre a korábban csak *homo neanderthalis*nak nevezett és kihalt fajnak tekintett ember is képes volt, sőt....

Pattintott kőszerszámaira, csonteszközeire a hihetetlen változatosság és célszerű kialakítás jellemző. Példaként a Bükki Istállóskői-barlang, vagy a Szeleta emberére hivatkozhatunk, ahol az eszközök kialakítása a vadászott állatok tulajdonságainak felelt meg. Különösen ez utóbbira kell tekintenünk, hiszen az a Subalyuk műveltség emberének közvetlen folytatása volt, ahol megtalált csontleletek alapján a *homo neanderthalis* élt, és aki a kőszáli kecske húsát ette. Ami az eszközeit illeti, jellemzője egy kőből készült, finom megmunkálású lándzsahegy, amely a maga módján először itt készült.

Az Istállóskői barlangnál mutatható ki az Európában később elterjedt aurignaci műveltség forrása. Hogyan kellett elkészíteni? Igen, ez tudás.

Gondolkodó, bölcs ember – és azonnal az életét megkönnyítő műszaki megoldások, tárgyak kialakítása jellemzi. Logikusan, racionálisan gondolkozott és cselekedett.

De megemlíthetjük a görbe szarvakba illesztett apró kőpengéket is, amivel az itteni ember vörös festéket bányászott, majd az újkőkorszakban a Közel-Keleten füvet, gabonát aratott. Később, amikor a gabona bekerült a Kárpát-medencébe – merthogy nem itt őshonos – az aratása ezzel az eszközzel történhetett.

Tudás? Igen.

A jégkorszaki felmelegedése után ide érkező mezőgazdaságot a helyi népesség átvette és tovább fejlesztette. A kimerülő talaj tápanyagkészletét úgy állította helyre, hogy a kimerült földterületet elhagyta, néhány tíz km-rel odébb költözött, majd a területet benövő erdőséget a megfelelő időben fölégette, és annak hamuja vált a terület szervesetlen trágyájává, és akkor visszaköltözve most itt folytatta a gabonatermesztést – miközben az elhagyott területet vetette alá ennek a módszernek.

Tudás? Igen.

Ugyancsak a Kárpát-medencéből indult el a rézöntés módszere. Az itteni Öreg-Európa-i műveltség falvaiban az égetett kerámia mellett rézöntés is folyt, rézfeldolgozás, amivel hatékonyabb földművelő és vadász eszközöket lehetett gyártani. A rézöntésnek is meg vannak a sajátos ismeretei, nem egyszerű megfelelő minőségű öntvényt előállítani.

Tudás? Igen.

A Kárpát-medencében már az időszámításunk előtti 4. évezredben bronzot is öntöttek. Rá kellett jönni arra, hogy mintegy 10% arzénnek a rézbe vitele annak önthetőségét megjavítja, jobb minőségű eszközök készíthetők így el.

Az arzént aztán az ón váltotta fel és így terjedt el Eurázsia szerte, miközben a Kárpát-medencében nem az ón, hanem az antimon lett az általánosan használt ötvöző. Az antimon-bronz minősége olyannyira jó volt, hogy a vaskorszak beköszöntését is késleltette itt a Kárpátok között.

Tudás? Igen.

A vas kohósítása sokkal magasabb hőmérsékleten történik, mint ami a réz megolvasztásához már elegendő. Az első kohósított vas még nem a vas olvadáspontja feletti hőmérsékleten történt és az így keletkezett vas szivacsos, lágy volt. Kalapálással kellett tömöríteni, de eszközök készítésére még így is mérsékelt volt alkalmas. Az első olyan kemencét, amelynek hőmérséklete meghaladta a vas olvadáspontját (1526 °C) a Tátrában találták meg.

Tudás? Igen.

Az eljárás aztán kikerült a Medencéből, hiszen az antimon-bronz még évszázadokig jobb és olcsóbb volt, mint a vas – még ha már olvasztott is.

A vasból később a képződésekor beleötvöződő szén kiegészítésével készült a már fegyvernek is használható acél. Hogy hol? A Kaukázus déli részén, a hettitáknál? Lehet. Mindenesetre a több rétegből – különböző keménységű acélból – kovácsolással készült ún. damaszkuszi acél kard forrása ott volt. A Kárpát-medence fémműves kultúrái békés letelepedettek voltak, nem háborúskodtak, a fémeket nem emberölő fegyverek készítése végett öntötték.

A Medencében már a neandervölgyi ember korában megjelentek a lakott barlangok falán látható jelek, amelyeket eredetileg medvekaparásnak vélték, majd föltehetően ezek utódjaként már határozott alakú írásjelek. Ilyent lehet találni a kora bronzkor Tisza-menti településeinél föltárt égetett agyagszobrokon, de Erdélyben Tordoson és Tatárlakán is. Ez utóbbin található jelek mindegyik megtalálható a későbbi ún. Székely rovásírás jelei között.

Tudás? Igen.

Sőt, mi több, az írás már a tudás megörökítését, másoknak való továbbadását szolgálhatta.

Az írás mintegy 5 évezreddel ezelőtt innen aztán délre, a Kükládokra került és ma már el tudjuk olvasni a lineáris A írásjellel írt szövegeket, amelyek Révész Péter munkássága szerint magyarul szólnak meg.¹

Tudás? Igen.

A Kárpát-medence – hegyes-dombos vidékének – lakói mezőgazdaságot folytattak, amihez állattenyésztés is tartozott és a hagyományok folytatásaként, fémek előállítás és feldolgozása is. A mezőgazdaság itt már a manapság is korszerűnek tartott vetésforgóval történt, a falvak faluközösséget alkottak és az egyes tagjaik különféle növények termesztésére, állatok tenyésztésére szakosodtak. Itt tenyésztődött ki a magyar szürke marha és a mangalica sertés. A háztartások teljes vertikumban termelték az élelmiszereiket. Nem okozott gondot a télre felkészülés, hiszen ismerték a savanyító és szárító tartósítási módszerét, ezért a nyáron betakarított élelmiszert, valamint az állatok eleségét tartósították. A főzőkonyha ezek későbbi feldolgozását is megteremtette.

Tudás? Igen!

Az itteni embert jogosan tekinthetjük a *homo sapiens sapiens* hordozójának. És a hatása a szomszédságra is kiterjedt, így a közhiedelem szerint a tudás népe volt. Nem ezoterikus, távoli naprendszerek idelátogató lakóinak tudása, mégis a környezetéhez képest és a nyelvében hordozott racionális gondolkozása segítségével összegyűlt tudása ez.

A Kárpát-medencében mintegy 3 évezredig virágzott egy műveltség a Rézkortól a késő Bronzkorig, amikor a medence lakóinak egy részére rátelepedett egy harcias, lovas-pásztor műveltség. Ez a Medence füves, sztyeppei területére történt betelepülés volt, miközben a dombos, hegyvidéki, löszös települések élete, műveltsége alig változott – eltekintve az eszközök finomodásától, megmunkálása fejlődésétől.

A települések házakból álltak és a házak környéki gazdaságok a mezőgazdaság teljes vertikumával rendelkeztek. A lakosság hitvilágára nem jellemző a megszemélyesített szobrokkal kifejezett istenek tisztelete, az eszközök leginkább lélekhitre utalnak.

Tudás? Igen.

A későbbi ugyanezen a területen megismert magyar nyelv a maga hihetetlen kifejező ereje ellenére a vallásgyakorlás szavaival rendelkezik, de azok is leginkább a lélekhitet tükrözik. A későbbi szomszédságból átvett vallási szavaink szinte kizárólag az egyházat, az egyházi szertartás fogalmait írják le, a hitéleti szavak a magyar nyelv saját szókészleteit tükrözik.

Tudás? Igen.

Így érkezünk az írott történelem időszakához. Közben sztyeppei népek – leginkább csak törzsek – jöttek, betelepültek a Medencébe, majd átvéve az itteniek kultúráját azokba beolvadtak. Háborúskodások érintik az itt lakókat, védelemre kell berendezkedniük és ez tükröződik a szavainkban is. A magyar 'katona' nem 'harcos', hanem leginkább honvéd.

Hogy a honvédelem a lakosság életének megvédésén kívül mire vonatkozott, azt legjobban a középkori Magyar Királyság társadalmi szervezetét tükröző történelmi alkotmány, illetve azt tömör alakban megragadó Koronatan mutatja. Ez továbbviszi a falu- és városközösségekben érvényesülő mellérendeléses felfogást, azaz gondolkodást és berendezkedést.

Lényege, hogy nincs születési rangbeli különbség az emberek között, hanem feladat és képesség szerint tagolódnak. A föld a közt jelképező, személynek tekintetten Megszentelt Korona tulajdona, művelői csak birtokosai. A király is tagja ennek a Korona-intézménynek, bár a feje, és a nép a teste. Ember nem birtokol embert, a tudás és cselekvés szabadsága a lélekhit nyitottságában is megmutatkozott. A keresztény vallás illeszkedett ehhez a természetes tudáshoz, más szóval tudományossághoz, és főként az isten és a törvény előtti egyenlőség gyakorlatához.

¹ Lásd Darai L.: Révész szerint a Kárpát-medencei őshaza összeegyeztethető a finnugor nyelvészettel. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 36. évfolyam 3. szám (2021).
https://epa.oszk.hu/01400/01445/00063/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2021_3_139-158.pdf

Az írott történelem későbbi szakaszán is találkozunk számos új műszaki megoldással. Ezek közül én a XIX. század elején született, Jedlik Ányos 'találmányát', az elektromos áram előállítására alkalmas dinamót emelem ki.

Ugyancsak a XIX. század szülötte, Jedlik Ányos kortársa Bolyai János matematikus, a nemeukleidiszi geometria felfedezője és leírója. Einstein relativitás elmélete az ő tételmeletén alapszik.

Tudás? Igen.

A XX. századból több, a magyar tudást igazoló 'találmányról' tudunk beszámolni. Csak felsorolásképpen: Puskás Tivadar a telefonhírmondót alkotta meg. Az általa kidolgozott elvek alapján működnek a távközlési berendezések és kapjuk–adjuk a híreket.

Tihanyi Kálmán alkotta meg a televíziózást lehetővé tevő elektronikus képernyőt (1926).

Neumann Jánost tekinthetjük a mai, modern számítógép atyjának, aki a Fasori Gimnázium diákja volt Wigner Jenő fizikussal együtt. De kiváló budapesti gimnáziumi képzést kapott két másik neves fizikusunk, Szilárd Leó és Teller Ede is, akik aztán az atomerőműveket tápláló maghasadás tanulmányozásában és műszaki alkalmazásában csillogtak. Velük dolgozott az olasz Enrico Fermi is, akitől megkérdezték, hogy léteznek-e Mars-lakók, mire azt válaszolt: Igen, sőt éppen itt is vannak, magyaroknak nevezik őket.

Tudás? Igen.

Ha már fizikánál tartunk, ne feledkezzünk meg Gábor Dénesről, aki a holográfiát ismerte föl. De itt van Kálmán Tódort is, aki a mai űrtechnikához nélkülözhetetlen rakéták elveit dolgozta ki. Ő alkotta meg a hiperszonikus repülés alapelveit és járult hozzá annak műszaki megvalósításához.

A fent nevezett fizikusok a fizika békés alkalmazásával foglalkoztak, nem rajtuk múlik, hogy ezek a mai háborús retorika és technika meghatározó részeit jelentik.

Ugyancsak meg kell említenem Asbóth Oszkárt, aki a forgószárnyas repülés alapelveit tette le. Személyes kapcsolatom ehhez, hogy egyik nagybátyám maga is kijárt az ún. Katona-rétre – Kispesttől a Ferencvárosra terjedő, ma már lakóteleppel borított terület volt – ahol a dupla forgószárnyas gép farkát maga is fogta induláskor. Ugyanis az még úgy nem volt eléggé stabil.

A mai korszerű robbanómotoros járművek meghatározó alkatrésze a porlasztó, amelyet Bánki Donát talált fel.

Az elemi fizika területén hazánk kutatói ma is számos értékes ismeretet alkotnak meg. A tavalyi év fizikai Nobel-díját is magyar kutató, Krausz Ferenc kapta meg a nanorendszerek fizikájában felmutatott eredményiért.

Tudás? Igen.

De nem csak a műszaki tudományokban jeleskednek magyar anyanyelvűek, hanem pl. az élettanban Szentgyörgyi Albert kapott Nobel-díjat a sejtleggzés mechanizmusának bemutatásáért – ahol a C-vitamin szerepét határozta meg. És még Lénárd Fülöp fizikai, Bárány Róbert élettani, orvosi, Zsigmondy Richárd kémiai, Hevesy György kémiai, Békésy György élettani, orvosi, Oláh György kémia Nobel-díjas, Harsányi János közgazdasági Nobel-émlékdíjas tudósunk volt.²

² Karikó Katalint tudatosan nem említem meg. Karikó olyan fejlesztéshez adta a 'találmányát', ami kifejezetten biofegyver létrehozását szolgálta. Maga mondta egy riporter kérdésére válaszolva, hogy a pszeoudradinnal helyettesítve az uradint, becsapja az immunrendszert, és így juttatja be a sejtbe a mRNS-t. Csakhogy azzal, hogy becsapja az immunrendszert, azt is elérte, hogy a mRNS-t nem bontják le a sejt enzimeit és ezért nem csak néhány fehérje molekulát termel, hanem hónapokon át ott maradva rengeteget. Már pedig ebben a feladatban a képződött fehérje toxin, vérméreg. Képtelen vagyok elhinni, hogy erről nem tudott. Ha valóban nem tudott, akkor a tudásával vannak gondok, ha tudott, akkor az emberségével. Ennek eredményeként mára már a COVID-fertőzésben meghaltak többszöröse halt meg az oltás következményeként. Olyan oltásnak, amely nem állította meg a járványt, nem adott immunitást, de mérgezte a beoltott szervezetét. Karikó most sem szólalt fel a Pfizer, Moderna COVID-19 oltások ellen, sőt, örömmel elfogadta a Nobel-díjat, aminek elsődleges célja éppen az oltások ártó hatásának egyre kiterjedőbb napvilágra kerülése miatt erősödő oltásellenesség lecsendesítése, és nem a tudományos teljesítmény díjazása lehetett. Ezért én Karikó Katalint kizárom a tudás népe tudós társadalmából, vele nem vállalom közösséget, mert nem az emberiségért, hanem ellene dolgozott – akár csak hajdan a damaszkuszi kardgyártók és korunkban az atombomba kifejlesztői.

Tudás? Igen.

Mindezek alapját megítélésem szerint a magyar nyelv teremti meg. Ez ad, határoz meg egy alapvetően matematikai jellegű logikai gondolkozást az agyunkban. Ehhez járulnak aztán a személyiség jegyei, a képzelőerő, az emlékező képesség és hasonlók. De alapvetően a gyerekkorunktól megtanult anyanyelvünk adja az alapot.

Végül – bár ne vegyék ezt szerénytelenségnek – a magam példáját hozom fel. Persze, képességeket és az eredmény jelentőségét az előbbiektől messze kisebbnek jelezve, két példámot említem meg.

Vegyésmérnöki tanulmányaink végén diplomamunkát készítettünk, majd az megvédjük. Utolsó egyetemi éveimben megragadott az elektronika, rádiót, hangerősítőt építettem és akkoriban jelent meg a piacon a tranzisztor – és egy azzal foglalkozó könyv is. Mohón nekiestem, tanulmányoztam és elgondolkoztam azon a problémán, hogy a tranzisztor áramot erősít fel, azaz teljesítményt, jóllehet az elektroncsövek feszültséggel vezérelnek áramot. De jó lenne ezt mikro méretekben is megalkotni!

Aztán, mint vegyésmérnök hallgató a nem-szilícium alapú félvezető között rábukkantam a bárium-titanátra, amely egy kerámia, amelyet ha redukív közegben 'égetnek ki', akkor félvezető, de oxidatív közegben nagy dielektromos állandójú szigetelő.

Ez adta az ötletet, hogy redukív alaptestre a végén fröccsként adott oxigénnel a félvezetőt le lehet takarni nagy dielektromos állandójú szigetelővel. Ez lehetővé teszi, hogy a merőleges irányban menő félvezető-áramot lefelé, ill. fölfelé a középvonaltól eltávolítsuk.

Lelkesen mentem a BME Szervetlen Kémia Technológia tanszékére és kértem ezt diplomamunkának.

Déri Márta docens asszony finoman szólva kidobott. De a Szervetlen Kémia tanszék akkori vezetője, a kar dékánja keresett egy diplomázót, és akkor lecsapott rám. Minthogy a kar alapvetően szerves kémiai mérnököket tanított, fura képződmény lehettem és a dékán úr azt feltételezte, hogy egy gyengécske diákat foghatott meg és olyan témát adott kidolgozásra.

Nem vette tudomásul, hogy a 'gyengécske' diák már az első megbeszélésen tudatta vele, hogy angolul, németül és oroszul kezeli az irodalmat, aztán a docens úr meg volt lepődve, hogy két hónap múlva letettem a diplomamunkát az asztalára. Akkor mondta, hogy mit gondolt, de ha tudta volna, hogy... akkor más témát ad. Hogy mégis kiteljen az idő, ezért még az elkészült szilikon gyanták komplex vizsgálatát is elvégeztem – határidőre.

Mérnöki pályámat a Chinoin Technológia III. laboratóriumában kezdtem el Dr. König vezetésével. König dr. találta fel még technikus korában a többször meggyújtható gyufát, amelyet a skandinávok azonnal felvásároltak és elfektettek. Annak árából fedezte egyetemi képzésének költségeit. Kérdésemre, hogy talán nem lenne-e érdemes most gyártani, azt felelte: „*Minnek? Van jobb!*” – és elővette az öngyújtóját.

Tudás? Igen.

Aztán zömmel anyagszerkezet kutatóként dolgoztam, azaz elméleti pasasnak látott a környezetem, mégis több szabadalom került ki a munkáimból. Csak később tudtam meg, hogy azt az elvet, aminek diplomamunkaként kidolgozási lehetőségét kértem Déri Mártától, a Bell Laboratories két évvel később szabadalmaztatta – tértöltésű elektronika, a spacistor – és ez az elv a modern mikroelektronika alapja.

Utolsó munkámként ragasztott hőszűrő ablakok technológiáját kellett kidolgoznom. Ezen közben – éppen elektronikai gyakorlottságom eredményeként – építettem meg egy rendkívül olcsó mérőeszközt és annak működése során ismertem fel egy jelenséget, miszerint a ragasztóval az üveglemezek közé felvitt infravörösben aktív festék bizonyos elrendezésben az elnyelt hősugarat visszasugározza és az az üveglap élére kivezethető.

Ma már ipari méretekben gyártják, sőt a technológiát Bahrein meg is vásárolta.

Tudás? Igen.

Eszembe jut még, hogy – ha jól emlékszem – talán egy tucat találmánynak vagyok egyedüli, ill. társ feltalálója.

Osztályvezető koromban a partner cég használt valamit és ahhoz szeretett volna egy szabadalmat kapni, amit felmutatva jelezte volna, a szerint gyárt. Minthogy kezdő mérnökként több évig dolgoztam a szabadalmi bíróságnak, – édesapám, aki nyugdíjasként (mérnök) szabadalmi bíró gyakorlatot folytatott, vitt oda be – ezért tisztában voltam a szabadalmaztatás feltételeivel. Nos, a cég kérésére lediktáltam egy szabadalmi iratot anélkül, hogy egy árva mérést is végeztünk volna, amiben valamit védtünk, de a mellékhatás volt az, amire a cég kért. Megadták a szabadalmat. Aztán egy konkurens cég tagjai látogattak el hozzánk (Erdélyből) és a vezetőjük elmondta: nem hitték el a szabadalomban feltüntetett mérések eredményeit, ezért megmérték. Döbbenetükre hibahatáron belül azt kapták. Ebből is nyilvánvaló, hogy a szabadalmaztatás feltétele, hogy egy átlagos képességű, felkészültségű szakember által logikailag ne legyen levezethető. Én mégis levezettem.

Osztályvezetőként szabadalmaztattuk – az én alapötletemmel egyetemben – a rugalmas poliészter gyantát, mint a fotografikusan előállítható nyomdai nyomólemezt. De az üvegszállal együtt kiszórt gyanta térhálósítását is elvégző rendszert.

Aztán itt Ausztráliában az ütésállóságot biztosító lamináris rendszereket, majd a feszítésre tapadóvá váló fóliát és az ütésre nem elfehéredő polipropilént. Aztán a hőszűrő ablakot.

Ezekre emlékszem, volt más is, de ennyi elég.

A lényeg, hogy az ún. interdiszciplináris területek együttes műveltsége ad olyan felismeréseket, amelyek szabadalommal védhetők.

Elméleti vonalon a topokémia (molekuláris felszín által meghatározott vegyi reakciók) feltételeit sikerült megtalálnom – ezen alapszik a DNS/RNS duplikáció/átírás.

Aztán a folyadékkristályos polimerek területén a fázisviszonyokat befolyásoló tényezőket – ennek köszönhetőek a LC képernyők. Majd egy új folyadékkristályos polimer szerkezetet – és a DNS éppen ilyen. Az előbbi a kandidátusi munkám, az utóbbit elmélette fejlesztve a DSC munkám tartalmazza. Ez utóbbi egy a termodinamikában ismeretlen fogalom bemutatásával járt: homogén molekuláris rendszer, mint kvázi kétkomponensű termodinamikai rendszer az alapja a folyadékkristályos állapotnak.

Aztán itt Ausztráliában kaptunk egy műszert. Nem fogadtam el nagy barátunk, New York egyik német származású egyetemi tanárának, Wunderlichnek az arra vonatkozó elméletét és kimértem. Közöltük, és az illető majd felrobbant, ahogy egy nála dolgozó ismerősöm tudatta velem. Merthogy az elmélet nem állta ki a próbát. Az Academia ezzel bombáz szinte naponta, hogy hányan és kik hivatkoznak arra a közleményemre (egyszerzős volt).

Ugyancsak itt foglalkoztam a rizsszalma, mint műanyag töltőanyag hatásával magára a műanyag képződésre és találtam meg a módját, hogy annak károsító hatása elmaradjon. Erre is sokan hivatkoznak ma.

Van még több dolog, amelyek a nemzetközi irodalomban keringenek és tőlem származnak.

A szabadalmak egyébként nem nekem fizettek, hanem a megbízóimnak. Én legfeljebb alkalmazást kaptam azokon keresztül – mert hasznot eredményeztem a munkáltatóimnak.

És hangsúlyozom, mindezt nem dicsekvésből írtam le, inkább biztatásként a jövő tudósai felé.

Ne engedjenek a kísértésnek, a könnyű (anyagi) érvényesülésnek, hogy „akinek ilyen feje van, annak milliomossá kell válnia”. Mert az erkölcsünket meg kell őrizni. Munkával mindig fedezni tudja egy mérnök, természettudós a szükségleteit, ha nem fogyaszt mértéktelenül. Így aztán sokkal többet foglalkozhat a szellem művelésével, semmint a pénz hajszolásával.

Én is, mint a tudás népének fia alkothattam, járultam hozzá az emberi szellemi örökséghez. Köszönhetem ezt annak a nyelvnek, amelyet anyanyelvként kaptam meg és annak a szellemnek, amit a magyar műveltség hordoz. A tudás népének a tudásához ezzel magam is hozzájárulhattam és így további tagoknak a hozzájárulását magam is segíthettem. Mindezt a józan ész jegyében, amely azt súgja: ne tilts, taníts! Mert: többet ésszel, mint erővel.

Ez a mellérendelő műveltség egyik roppant nagy előnye – és társadalmi jelentősége.

Bár egész életemben alapvetően a természet- és műszaki tudományokkal foglalkoztam, mindemellett a társadalom, a kultúra is érdekelt, belemélyedtem ebbe a területbe is, inkább a magam kíváncsisága kielégítésére eleinte, de igen sok meglepő és értékes találattal.³ A végén még ezeket tekintem át vázlatosan.

Melbourne-ben élő magyarok bemutatták *István a király* rockoperát balettként megrendezve és akkor a társaság heves vitát folytatott arról, hogy sumérok vagyunk-e, vagy kik? Akkor iskolai tanulmányaim alapján felszökött a vérnyomásom és mondtam: *bebizonyítom nektek, hogy nem vagyunk sumérok, mi finnugorok vagyunk.*

A Monash Egyetem 13 millió kötetes könyvtárában elvégzett néhány hónapos irodalmi kutatás, kiegészítve hazaiaktól kért és kapott könyvekkel aztán rádöbentett: egyik sem vagyunk. Sem sumérok, sem pedig finnugorok, mert ez utóbbi akadémiai alapelv önellentmondásos, úgy nem lehet igaz.

Ekkor félretettem az addigi vallástörténeti, hittörténeti vizsgálódásaimat és további anyagok beszerzése, elolvasása és átgondolása alapján született meg a magyarság őstörténetére vonatkozó gondolatsor, amelyet a *Gyökerek* c. munkában adtam közre.

Még Ausztráliába való kiköltözésem előtt olvastam két, a gondolataimat alapvetően meghatározó könyvet: Lükő Gábor: *A magyar lélek formái* és Konrád György – Szelényi Iván: *Az értelmiség útja az osztálytársadalomhoz* (ekkor még tiltott volt) címűt. Lükő Gábor rávezetett a mellérendelés fogalmára és fontosságára, míg Konrádék könyve azt tárta fel előttem, hogy mint természetkutató én valójában csak egy jól képzett szakmunkás vagyok, nem pedig egy értelmiségi. Értelmiségivé azzal válok, ha a társadalmi tudatot befolyásolom, megváltoztatom. Csurka István, aki büszkén vallotta, hogy egy rádiót nem tud bekapcsolni, ő értelmiségi, én pedig a nemzetközi tudományos életben betöltött szerepeimmel is csak szakmunkás vagyok.

Ez nem sértett, mert ezzel jól elvoltam. Minthogy ausztráliai a szakmai munkám nem vette igénybe a teljes szellemi erőmet és ennek kiegészítésére kezdtem el több nyelvet is megmozgató tanulmányokat, és az azok alapján megfogalmazott gondolatok közzététele után – sajnos – magam is az értelmiség részévé válhattam. Ennek során nem csak a régészet, a történelem szakmai titkait igyekeztem megtanulni, hanem belemélyedtem több nyelv tanulmányozásába is, hogy megértssem, valójában mire is alapozzák a finnugoristák és a suméristák az elképzeléseiket.

A *Gyökerek* 2000 elejére elkészült. 1999 végén a Melbourne-ben rendezett Ausztráli- Új Zéland Magyarok Találkozóján bemutattam és akkor az ott tartózkodó dr. Csuhák György meghívott a ZMTE kereteibe, hogy ott is mutassam be. A kötet kéziratát László Gyula professzornak kívántam elküldeni bírálatát kérve, de sajnos, mire egy nyomtatott példányt elkészítettem, ő távozott közülünk. Utódjának tekintett Bakay Kornélnak küldtem el, de tőle nem kaptam választ rá.

Miután azonban a ZMTE alsóöri találkozásán bemutattam, a gondolat gyökeret eresztett és az után már dr. Darai Lajos társaságában folytathattam 'értelmiségi' szereplésemet.

³ Társadalomtudományi munkásságom eredményei közül pár:

- *Gyökerek. Töprengések a magyar nyelv és nép Kárpát-medencei származásáról.* Szerzői kiadás, Melbourne, 2000. <http://www.leventevezet.extra.hu/gyokerek.pdf>. Angolul: *Roots of the Hungarian Origin Contemplation on the Carpathian Origin of the Hungarian Language and People.* <https://hungarianhistory.com/lib/cser/rootsls.pdf>.
- *Benjámin, ben Jamini – a Jobbkezesek Fiai – a Kiválasztottak, avagy vélhetőleg, kik irányítják a Világot? – Gondok és Gondolatok.* Melbourne, 1994-2004. Kéziratban.
- *Magyar folytonosság a Kárpát-medencében, avagy kőkori eredetünk és a sejti tulajdonság-örökítő kutatás.* Frig Kiadó [Pilisszentiván, 2005]. (Társszerző Darai Lajos.)
- *Az újkőkori forradalom népe.* Frig Kiadó, [Pilisszentiván, 2005]. (Társszerző D. L.)
- *Ember – Társadalom – Emberiség. Eszme – Hit – Vallás. Atya – Anya – Élet.* Queanbeyan–Kápolnásnyék, 2005-2006. Magyar Elektronikus Könyvtár, 2018. máj. 16. <https://mek.oszk.hu/18100/18165/18165.pdf>. (Társszerző D. L.)
- *Európa mi vagyunk. Európa történeti kapcsolai a sejti átörökítő jelzőkhöz és a Kárpát-medencei magyar népi, nyelvi, műveltségi folytonosság.* I-II. kötet. Frig Kiadó, [Pilisszentiván, 2007-2008]. (Társszerző D. L.)
- *Kárpát-medence, vagy Szkitia?* Frig Kiadó, [Pilisszentiván, 2008]. (Társszerző D. L.)
- *Kárpát-medencei magyar ősiség.* Magyarástudományi Füzetek. Kisenciklopédia 12. Hun-idea Szellemi Hagyományörző Műhely, Budapest, 2010. (Társszerző D. L.)

Természet- és műszaki tudományos tevékenységemet a hőszűrő ablak technológia kifejlesztésével (Szingapúr, SZIMTECH) befejezván folytattam a Benjámint munkáit és hamarosan azt is lezárva a nemenyi.net könyvtárában helyzettem el.

Ez időtől fogva azzal, hogy bármiféle szellemi munkát végeztem, kielégítette Konrád-Szelényi értelmiségi meghatározását: a helyi Találkozókon szerveztem meg, és vezettem le a magyar történelmi szekciókat ahol minden alkalomra egy előadással magam is részt vettem az ismeretek terjesztésében.

Az igazi történelem kiderítése messze az írásbeliséget megelőző időszakokban alapvetően a meglévő nyelvi, régészeti, embertani és műveltségi adatok, ismeretek logikai rendszerbe szedését jelenti és egy önellentmondástól mentes elgondolás kialakítása csakis a természettudományos, műszaki életben nélkülözhetetlen logika alkalmazásával lehetséges.

Ezt nyújtotta nekem a magyar nyelv számos más nyelvvel való összehasonlítás segítségével kialakított logikai rendszerének következetes, természet logikával végzett alkalmazása.